

P7_TA(2010)0311

Lepsze stanowienie prawa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 września 2010 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa - 15. sprawozdanie roczne Komisji Europejskiej zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności (2009/2142(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa¹,
- uwzględniając międzyinstytucjonalne wspólne podejście do oceny skutków z listopada 2005 r.,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie zmienionego Porozumienia ramowego między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską na następną kadencję²,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 21 października 2008 r. zatytułowaną „Lepsze stanowienie prawa 2006” na mocy art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (14. sprawozdanie roczne)³,
- uwzględniając rezolucje z dnia 21 października 2008 r. oraz z dnia 24 kwietnia 2009 r. w sprawie 24. oraz 25. rocznego sprawozdania Komisji z kontroli stosowania prawa wspólnotowego⁴,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie pomocniczości i proporcjonalności (15. sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa 2007) (COM(2008)0586),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie pomocniczości i proporcjonalności (16. sprawozdanie w sprawie lepszego stanowienia prawa 2008) (COM(2009)0504),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Trzeci strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej” (COM(2009)0015),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Zmniejszenie obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej - Sprawozdanie z postępów za rok 2008 i perspektywy na rok 2009” (COM(2009)0016),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Trzecie sprawozdanie z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego” (COM(2009)0017),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Program działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w UE. Sektorowe plany zmniejszenia obciążeń i działania

¹ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0009.

³ Dz.U. C 15 E z 21.1.2010, s. 16.

⁴ Dz.U. C 15 E z 21.1.2010, s. 21 oraz Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 114.

w 2009” (COM(2009)0544),

- uwzględniając wewnętrzne wytyczne Komisji Europejskiej odnośnie przeprowadzania oceny skutków (SEC(2009)0092),
 - uwzględniając sprawozdanie za 2008 r. Rady ds. Ocen Skutków (SEC(2009)0055),
 - uwzględniając sprawozdanie za 2009 r. Rady ds. Ocen Skutków (SEC(2010)1728),
 - uwzględniając sprawozdanie grupy wysokiego szczebla niezależnych partnerów ds. obciążeń administracyjnych z dnia 17 września 2009 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Konkurencyjności z dnia 4 grudnia 2009 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe Grupy Roboczej ds. Reformy Parlamentarnej 2007-2009,
 - uwzględniając dokument roboczy Konferencji Przewodniczących Komisji „Ocena skutków: doświadczenie Parlamentu Europejskiego”,
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie inicjatywy obywatelskiej (COM(2010)0119),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0215/2010),
- A. mając na uwadze, że poprawne stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania Unii Europejskiej oraz właściwego dopasowania działalności jej instytucji do oczekiwań jej obywateli, przedsiębiorców działających na Jednolitym Rynku oraz administracji krajowych i lokalnych, a także do zagwarantowania, że decyzje będą podejmowane jak najbliżej obywateli,
- B. mając na uwadze, że lepsze stanowienie prawa (ang. better law-making) stało się niezbędnym warunkiem sprawnego funkcjonowania Unii Europejskiej mogącym przyczynić się w istotny sposób do wyjścia z kryzysu gospodarczego oraz osiągnięcia wzrostu gospodarczego,
- C. mając na uwadze, że problematykę lepszego stanowienia prawa należy rozpatrywać nie tylko w kontekście programu Komisji dotyczącego poprawy otoczenia regulacyjnego (ang. better regulation) ale też w szerszym ujęciu, związanym z wejściem w życie Traktatu z Lizbony,
- D. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony stawia Parlament na równi z Radą w procesie stanowienia prawa zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą,
- E. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony przewiduje formalne włączenie parlamentów krajowych w kontrolę stosowania zasady pomocniczości,
- F. mając na uwadze, że lepsze stanowienie prawa było priorytetowym zagadnieniem dla poprzedniej Komisji i że powinno być również podstawowym zadaniem dla jej nowego

składu,

- G. mając na uwadze, że poprawa otoczenia regulacyjnego w Unii obejmuje szereg elementów, takich jak np. przeprowadzanie oceny skutków, zmniejszenie obciążeń administracyjnych oraz upraszczanie i ujednocianie istniejącego prawodawstwa,
- H. mając na uwadze fundamentalne znaczenie, jakie w przygotowywaniu projektów aktów prawnych (włącznie z oceną ich skutków) mają konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, a szczególnie z partnerami społecznymi,
- I. mając na uwadze, że Artykuł 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) pozwala Parlamentowi żądać od Komisji przedłożenia odpowiednich propozycji w kwestiach, co do których uważa on, że akt Unii jest niezbędny w celu wykonania Traktatów,
- J. mając na uwadze prowadzony od 2005 r. program zmniejszania obciążeń administracyjnych wynikających z prawodawstwa Unii Europejskiej, którego celem jest ograniczenie ich o 25% do 2012 r.,
- K. mając na uwadze, że jedną z kluczowych części tego programu jest referencyjny pomiar kosztów administracyjnych oparty o tzw. standardowy model kosztów,
- L. mając na uwadze, że służące uproszczeniu i ujednoczeniu obowiązującego prawa techniki przekształcenia i kodyfikacji umożliwiają większą czytelność dokonywanych zmian i jego spójność,
- M. mając na uwadze istotne znaczenie jakie ma dla dyrektyw Unii Europejskiej poprawne i terminowe ich wdrożenie przez państwa członkowskie, jak też występujące wciąż 'pozłacanie' prawa, które należy rozumieć jako wprowadzanie obciążeń wykraczających poza wymogi prawa europejskiego,
- N. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony zastąpił system środków wykonawczych (komitologię) nowym podziałem na środki delegowane i środki wdrażające,
- O. mając na uwadze wprowadzoną Traktatem z Lizbony europejską inicjatywę obywatelską, która jest nowym instrumentem pozwalającym obywatelom wpływać na tworzone w Unii Europejskiej prawo,
- P. mając na uwadze, że Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej pośród praw obywatelskich wymienia prawo do dobrej administracji, która nie może funkcjonować inaczej niż w oparciu o przejrzyste i zrozumiałe dla obywateli przepisy prawa,

Uwagi podstawowe

1. podkreśla konieczność tworzenia prawa w sposób prosty, przejrzysty i zrozumiały dla obywateli UE;
2. podkreśla, że przy opracowywaniu wniosków instytucje europejskie muszą przestrzegać zasad pomocniczości i proporcjonalności oraz zachowywać kryteria ustalone w protokole w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności załączonym do TFUE;
3. podkreśla, że wszelkie projekty prawodawcze muszą podawać przyczyny, na których

podstawie da się stwierdzić, że dany cel da się lepiej osiągnąć działaniem UE oraz uzasadnić czynnikami jakościowymi i – w miarę możliwości – ilościowymi, zgodnie z ww. protokołem;

4. zdecydowanie popiera proces poprawy otoczenia regulacyjnego mający na celu zwiększenie przejrzystości, skuteczności oraz spójności prawa Unii Europejskiej; podkreśla kluczową rolę Komisji, jako instytucji posiadającej inicjatywę ustawodawczą, w przygotowywaniu wysokiej jakości wniosków; zobowiązuje się dołożyć wszelkich starań, aby sprawnie rozpatrywać takie wnioski zgodnie z właściwą procedurą legislacyjną; podkreśla również znaczenie współpracy z państwami członkowskimi w celu zapewnienia poprawnego wdrożenia tego prawodawstwa;
5. odnotowuje zaangażowanie Komisji w powyższy proces wyrażone w szeregu dokumentów, w szczególności w Trzecim strategicznym przeglądzie procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej, oraz jej bieżących działaniach; zauważa jednocześnie, że program pozostaje nieznanym szerszemu gronu odbiorców i apeluje do Komisji o bardziej czytelne promowanie go;
6. zgadza się z zawartymi w punktach 3 i 15 konkluzji Rady z 4 grudnia 2009 r. sformułowaniami dotyczącymi wspólnej odpowiedzialności za poprawę otoczenia regulacyjnego oraz wzmocnienia tej odpowiedzialności u wszystkich zaangażowanych w ten proces instytucji i osób;
7. odnotowuje udział Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w dyskusji na temat poprawy otoczenia regulacyjnego i zmniejszania obciążeń administracyjnych oraz liczy na owocną współpracę w tej dziedzinie;
8. uważa, że polepszenie współpracy międzyinstytucjonalnej w tej rozległej materii wymaga rewizji Porozumienia w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2003 r.; zwraca uwagę na właściwe dla tej kwestii punkty rezolucji z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego stosunków pomiędzy Parlamentem i Komisją, w szczególności na wspólne zobowiązanie obu instytucji do uzgodnienia kluczowych zmian w ramach przygotowań do przyszłych negocjacji z Radą Ministrów dotyczących dostosowania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa do nowych postanowień traktatu lizbońskiego;
9. nalega, by Komisja – zgodnie z porozumieniem politycznym na podstawie rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego stosunków pomiędzy Parlamentem i Komisją – dołożyła wszelkich starań, by Parlament i Rada były traktowane na równi w procesie stanowienia prawa oraz by w ten sposób stosowana była przewidziana w traktacie lizbońskim zasada równego traktowania Parlamentu i Rady, w szczególności poprzez jednoczesne i wszechstronne informowanie obydwu instytucji o wszelkich wydarzeniach i postępach mających wpływ na proces prawodawczy oraz poprzez zagwarantowanie im równoprawnego dostępu do posiedzeń i przekazywanie im opinii lub innych informacji;
10. podkreśla, że proces upraszczania prawa nie może prowadzić do obniżenia standardów zawartych w obecnym dorobku prawnym, dlatego koniecznym jego składnikiem muszą być konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym z partnerami społecznymi;
11. z zadowoleniem przyjmuje ściślejsze włączenie parlamentów krajowych w proces

tworzenia prawa europejskiego, a szczególnie w proces kontroli zgodności propozycji legislacyjnych z zasadą pomocniczości; podkreśla konieczność przestrzegania przez parlamenty krajowe ośmiotygodniowego terminu na dostarczenie swoich opinii;

12. z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji mające na celu zapewnienie sprawnej wymiany informacji z parlamentami krajowymi oraz informowanie o niej Parlamentu i Rady; zachęca ponadto parlamenty krajowe do wyraźnego rozróżniania opinii dotyczących zasady pomocniczości od opinii co do meritum propozycji Komisji;

Ocena skutków

13. podkreśla zasadniczą odpowiedzialność Komisji za przeprowadzanie oceny skutków; apeluje o wypracowanie mechanizmów gwarantujących niezależność i wiarygodność sporządzanych analiz; jednocześnie zobowiązuje się kontynuować działania w zakresie dokonywania ocen skutków swoich istotnych poprawek wprowadzonych do propozycji Komisji;
14. w tym celu zwraca się do Komisji, żeby systematycznie przedstawiała Parlamentowi i Radzie liczące dwie do czterech stron podsumowanie swojej oceny skutków, a także żeby przedłożyła pełną ocenę skutków przy przedstawianiu wniosku legislacyjnego;
15. zachęca wszystkie komisje parlamentarne, żeby przed podjęciem dyskusji nad wnioskiem legislacyjnym Komisji dokonały z Komisją wymiany poglądów na temat oceny skutków;
16. uznaje, w świetle dotychczasowych doświadczeń, potrzebę rewizji Międzyinstytucjonalnego wspólnego podejścia do oceny skutków oraz zachęca wszystkie instytucje do wypełniania swoich obowiązków dotyczących ocen skutków; zwraca uwagę na konkluzje dokumentu roboczego Konferencji Przewodniczących Komisji w tym zakresie; zachęca komisje Parlamentu, żeby wychodziły z inicjatywą i zwracały się do Komisji o przedstawienie wszystkich ocen skutków, tak żeby właściwe komisje mogły je poddać pełnej kontroli od samego początku i przed pierwszą wymianą poglądów;
17. przypomina jednocześnie Komisji, że wszelkie nowe wnioski powinny być oceniane biorąc pod uwagę pełny zakres ich skutków, zgodnie z zasadą zintegrowanego podejścia, która nakazuje jednoczesną analizę skutków gospodarczych, społecznych i dla środowiska naturalnego;
18. szczególnie podkreśla konieczność właściwego badania społecznych skutków propozycji legislacyjnych, m.in. ich wpływu na europejski rynek pracy oraz standard życia społeczeństwa; ponownie podkreśla konieczność szczegółowego przeanalizowania wpływu przepisów prawnych na przedsiębiorstwa;
19. sugeruje aby Komisja przeprowadzała oceny skutków dla wszystkich propozycji redukujących obciążenia administracyjne, co umożliwi zbadanie ewentualnych skutków ubocznych tych propozycji;
20. zwraca uwagę, że dla obiektywnej oceny skutków Komisja musi systematycznie przeprowadzać konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym małymi i średnimi przedsiębiorstwami; zauważa konieczność lepszego informowania ich o możliwości wzięcia udziału w konsultacjach i apeluje o wydłużenie 8-tygodniowego terminu trwania konsultacji; apeluje, aby Komisja przygotowywała i publikowała czytelną

listę planowanych na kolejny rok ocen skutków w celu umożliwienia zainteresowanym stronom właściwe przygotowanie się do nich;

21. uważa, że obiektywne oceny skutków są niezwykle ważnym narzędziem oceny wniosków Komisji oraz w związku z tym wzywa do poddania procesu sporządzania ocen skutków kontroli zewnętrznego, niezależnego podmiotu, który powinien jednak być odpowiedzialny przed Parlamentem;
22. podkreśla, że jakość ocen skutków powinna podlegać stałej kontroli; z zadowoleniem przyjmuje opinię Rady ds. Ocen Skutków o ogólnej poprawie ich jakości; odnotowuje, że Rada stosuje zaostrzone kryteria oceny; jednocześnie zauważa, że wysoki odsetek ocen skutków (ponad 30%), które są początkowo odrzucane przez Radę, świadczy o konieczności dalszej poprawy ich jakości przez odpowiednie służby Komisji; apeluje ponadto o zwiększenie zasobów ludzkich, jakimi dysponuje owa Rada;
23. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie przez Komisję nowych wytycznych odnośnie do przeprowadzania ocen skutków, a szczególnie włączenia do nich zestawu pytań związanych z zasadą pomocniczości i proporcjonalności; liczy, że nowe wytyczne znacząco przyczynią się do usprawnienia procesu przeprowadzania oceny skutków i co za tym idzie – do lepszej jakości proponowanego prawa;
24. w szczególności przyjmuje z zadowoleniem fakt, że nowe wytyczne Komisji w sprawie oceny skutków przewidują analizę wpływu przyszłego prawodawstwa i inicjatyw administracyjnych na MŚP (test MŚP) oraz że wyniki tej analizy bierze się pod uwagę przy sporządzaniu wniosków; podkreśla, że systematyczne stosowanie testu MŚP w ocenie skutków przeprowadzanej przez Komisję jest ważnym elementem wdrażania karty małych przedsiębiorstw, co znacząco przyczynia się do otoczenia regulacyjnego przyjaznego MŚP; wzywa państwa członkowskie, żeby stosowały test MŚP na szczeblu krajowym;
25. apeluje do Komisji o sprecyzowanie agendy 'smart regulation' nakreślonej w wytycznych politycznych przewodniczącego Barroso, w szczególności w odniesieniu do wzmocnienia wysiłków w zakresie oceny ex post, a także o uwzględnienie w tej agendzie wskaźników ilościowych, zwłaszcza tych związanych z zakładaną redukcją obciążeń biurokratycznych;
26. apeluje do Komisji o systematyczne przeprowadzanie oceny ex post uchwalonego prawa, między innymi w celu sprawdzenia, w miarę możliwości, trafności przewidywań ocen skutków swoich propozycji;
27. odnotowuje inicjatywę zbadania systemu oceny skutków podjętą przez Trybunał Obrachunkowy i oczekuje z zainteresowaniem wyników tych działań;

Zmniejszanie obciążeń administracyjnych

28. podkreśla znaczenie obniżenia kosztów, jakie ponoszą przedsiębiorstwa działające w Unii Europejskiej, żeby umożliwić im skuteczną działalność w trudnych warunkach gospodarczych oraz konkurowanie na arenie światowej; podkreśla potrzebę uproszczenia procedur administracji publicznej; podkreśla, że zmniejszenie obciążeń administracyjnych musi skupiać się na wymogach udzielania niepotrzebnych informacji, oraz popiera jako taką zasadę „only once” ustanowioną w karcie małych przedsiębiorstw; podkreśla, że zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw nie powinno wywołać negatywnych skutków społecznych i ekologicznych;

29. z zadowoleniem przyjmuje efekty dotychczasowej pracy Komisji w postaci przygotowania wniosków, które po uchwaleniu umożliwiają zmniejszenie obciążeń administracyjnych nawet do 33% do 2012 r., co przekracza wcześniejsze zobowiązanie redukcji o 25%; zauważa, że oszczędności wygenerowane w ten sposób mogą wynieść ponad 40 mld euro¹;
30. zwraca szczególną uwagę na postęp w pracach nad tymi propozycjami Komisji które mają największy potencjał oszczędnościowy (tzn. wyłączenie mikroprzedsiębiorstw spod unijnych wymogów dotyczących rachunkowości oraz zmiany dyrektywy w sprawie podatku VAT mające ułatwić elektroniczne fakturowanie); apeluje do państw członkowskich o konstruktywną współpracę w Radzie oraz o sprawne wdrożenie uchwalonych aktów we własne porządki prawne;
31. zauważa, że referencyjny program pomiaru obciążeń administracyjnych okazał się być sposobem użytecznym, ale kosztownym; zachęca Komisję do rozważenia alternatywnych metod mierzenia obciążeń administracyjnych, takich jak konsultacje z zainteresowanymi stronami, co pozwoli na szybkie usuwanie tych obciążeń w konkretnych przypadkach;
32. podkreśla, że standardowego modelu kosztów na potrzeby pomiaru kosztów administracyjnych nie poddano niezależnej ocenie;
33. zauważa jednocześnie stosunkowo małą ilość (148 w 2008 r.) sugestii zgłoszonych on-line poprzez specjalną stronę internetową; uważa, że Komisja powinna upowszechnić możliwość wskazywania przez różne podmioty na nadmierne koszty administracyjne wynikające z prawa europejskiego bądź krajowego;
34. podziela opinię Komisji, że środki komunikacji elektronicznej stanowią doskonałe narzędzie zmniejszania obciążeń administracyjnych i zachęca ją do realizacji założeń komunikatu e-Komisja 2006-2010 oraz strategii i2010, mającej na celu unowocześnienie administracji w Europie;
35. zachęca Komisję do dalszej realizacji założeń sektorowych planów zmniejszania obciążeń administracyjnych; zobowiązuje się do sprawnego rozpatrywania właściwych propozycji legislacyjnych;
36. odnotowuje pozytywny wkład Grupy wysokiego szczebla niezależnych partnerów do spraw obciążeń administracyjnych w program redukcji tych obciążeń realizowany przez Komisję Europejską; podkreśla jednak, że skład grupy powinien być bardziej zrównoważony i obejmować większą liczbę ekspertów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie oraz ekspertów z innych państw członkowskich; domaga się, aby mandat tak powiększonej grupy został rozszerzony do 2013 r.;
37. zwraca uwagę, że obywatele nie są w stanie odróżnić obciążeń administracyjnych wynikających z prawa europejskiego od tych nakładanych przez prawo krajowe oraz że krajowe obciążenia administracyjne przyczyniają się do tworzenia negatywnego wizerunku Unii Europejskiej;
38. zwraca uwagę, że w celu zapewnienia powodzenia programu redukcji obciążeń, konieczna jest aktywna współpraca Komisji z państwami członkowskimi, aby uniknąć rozbieżności

¹ vide strona 6 Programu działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w UE. Sektorowe plany zmniejszenia obciążeń i działania w 2009 (COM(2009)0544).

interpretacji i tzw. "połączenia" prawodawstwa;

39. wzywa państwa członkowskie do konsekwentnego realizowania ustanowionych przez nie krajowych celów w zakresie zmniejszania obciążeń administracyjnych i liczy ponadto na owocną współpracę z parlamentami krajowymi w tym zakresie;
40. zachęca Komisję, żeby rozszerzyła program działań na rzecz zmniejszania obciążeń administracyjnych w UE o nowe dziedziny priorytetowe i inne akty prawodawcze, na podstawie konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, w tym partnerami społecznymi, i oceny ex post obowiązującego prawodawstwa; wzywa Komisję do kontynuacji tego programu działań po 2012 r.;

Uwagi instytucjonalne i proceduralne

41. docenia dotychczasowy wysiłek włożony przez Komisję w identyfikację i przygotowywanie propozycji upraszczania i ujednociania prawa europejskiego; przypomina jednocześnie o konieczności zachowania dobrej współpracy międzyinstytucjonalnej w tej dziedzinie, szczególnie w przypadku wycofywania przez Komisję uznanych za zbędne propozycji legislacyjnych;
42. apeluje do Komisji o dalsze korzystanie z trybu kodyfikacji aktów prawnych oraz przedstawienie zapowiedzianego na 2009 r. sprawozdania opisującego osiągnięcia całego programu ujednociania prawa¹;
43. podkreśla, że zmiana obowiązującego prawa powinna zawsze odbywać się trybie przekształcenia; jednocześnie uznaje i szanuje przysługujące Komisji prawa w zakresie procedury legislacyjnej;
44. przypomina, że pozostałe inicjatywy na rzecz uproszczenia prawa podlegają zwykłej procedurze prawodawczej i obowiązującym dla niej terminom; zapewnia przy tym, że dokłada wszelkich starań, aby propozycje Komisji były rozpatrywane w najszybszym możliwym terminie,
45. Zwraca uwagę na wyraźny przepis TFUE² wykluczający przyjmowanie przez Parlament i Radę aktów prawnych nieprzewidzianych w zapisach traktatowych dotyczących danej dziedziny;
46. przestrzega przed rezygnacją z potrzebnego prawodawstwa na rzecz samoregulacji, współregulacji czy też innych środków o charakterze nielegislacyjnym; jest zdania, że w każdym przypadku należy uważnie przeanalizować konsekwencje takich wyborów, z poszanowaniem prawa traktatowego i właściwych ról poszczególnych instytucji;
47. jednocześnie przypomina, że instrumenty tzw. miękkiego prawa powinny być stosowane z największą ostrożnością i tylko z należytym uzasadnieniem, bez szkody dla pewności prawnej i czytelności obowiązującego prawa, a także po konsultacji z Parlamentem, jak podkreślił on w rezolucji w sprawie zmienionego porozumienia ramowego;

¹ vide punkt 5 Trzeciego sprawozdania z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego (COM(2009)0017).

² Artykuł 296 ust. 3 TFUE.

48. z zadowoleniem dostrzega usprawnioną wymianę informacji i dokumentów związanych ze środkami wykonawczymi (komitologia), a szczególnie funkcjonowanie nowej procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą; wyraża jednocześnie nadzieję, że przejście do nowego systemu wprowadzonego przez Traktat z Lizbony odbędzie się sprawnie i bez zbędnej zwłoki;
49. zauważa ponadto szereg innych zmian instytucjonalnych wprowadzonych Traktatem z Lizbony, które będą miały wpływ na tworzenie prawa w Unii Europejskiej; szczególnie podkreśla znaczenie europejskiej inicjatywy obywatelskiej, która ma szansę stać się istotnym elementem europejskiej debaty publicznej i z zadowoleniem przyjmuje opracowanie przez Komisję wniosku rozporządzenia w sprawie tejże inicjatywy; podkreśla, że konieczna jest ścisła współpraca Parlamentu i Komisji w celu stworzenia skutecznego i zrozumiałego instrumentu, o jasnych kryteriach dopuszczalności, który będzie zgodny ze sprawdzonymi wzorcami procesu stanowienia prawa w UE;
50. popiera propozycję Komisji badania dopuszczalności proponowanej inicjatywy obywatelskiej ex ante już po zebraniu jednej trzeciej wymaganych deklaracji poparcia, co pozwoli uniknąć rozczarowania obywateli w przypadku inicjatyw uznanych za niedopuszczalne;
51. apeluje do Komisji, aby oprócz terminu przysługującego jej na zbadanie oficjalnie przedłożonej inicjatywy, określiła również termin, w którym zobowiązuje się wystąpić z propozycją legislacyjną w przypadku uznania takiej inicjatywy;
52. nalega, aby Komisja podjęła zobowiązanie w sprawie terminów, w jakich uczyni zadość żądaniom Parlamentu formułowanym na podstawie art. 225 TFUE, przy czym powołuje się na szczególne, wynikające z porozumienia ramowego zobowiązanie do sporządzenia sprawozdania o dalszym toku wszelkich żądań dotyczących inicjatywy prawodawczej w ciągu trzech miesięcy po przyjęciu sprawozdania w sprawie inicjatywy legislacyjnej oraz do przedstawienia wniosku prawodawczego w terminie najpóźniej jednego roku;
53. apeluje do Komisji, w świetle dotychczasowych rezolucji Parlamentu w sprawie kontroli stosowania prawa wspólnotowego, o pełne wykorzystanie praw przysługujących jej zgodnie z art. 258 i 260 TFUE, w szczególności co do braku notyfikacji środków transpozycji dyrektyw przez państwa członkowskie;
54. zwraca uwagę, że problematyka lepszego stanowienia prawa jest bezpośrednio związana z kwestią monitoringu wdrażania prawa Unii;
55. z uwagą śledzi wdrażanie unijnego projektu pilotażowego dotyczącego owego monitoringu; wyraża zaniepokojenie, że metoda rozpatrywania skarg zaproponowana w projekcie może prowadzić do zbytniego uzależnienia Komisji od państw członkowskich;

o

o o
56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom krajowym.